Σας προσκαλούμε στις προβολές κινηματογράφου που εντάσσονται στη δράση **«Χώρα, σε βλέπω»** και θα πραγματοποιηθούν με *ελεύθερη είσοδο* στον κινηματογράφο **Victoria Svenska Bio**, Götgatan 65, στις 12 Μαρτίου και 2 Απριλίου, 2022.

Οι προβολές διοργανώνονται από το Σουηδικό Ινστιτούτο Αθηνών, την Ελληνική Πολιτιστική Στέγη, το Γυναικείο Τμήμα της Ελληνικής Κοινότητας Στοκχόλμης, την Ελληνική Κοινότητα Στοκχόλμης και το Ελληνικό Σχολείο της Στοκχόλμης, υπό την αιγίδα της Ελληνικής Πρεσβείας στη Στοκχόλμη.

Σάββατο 12 Μαρτίου, στις 10:00

Τίτλος: Το Δέντρο που πληγώναμε, 1986

Σκηνοθεσία: Δήμος Αβδελιώδης

Διάρκεια: 65’

Σάββατο 2 Απριλίου, στις 10:00

Τίτλος: Z, 1969

Σκηνοθεσία: Κώστας Γαβράς

Διάρκεια: 127’

Οι ταινίες που θα προβληθούν εντάσσονται στη δράση **«Χώρα, σε βλέπω: Ο 20ός αιώνας του ελληνικού σινεμά»**, ένα πρόγραμμα διάσωσης, ψηφιοποίησης, προβολής και μελέτης ταινιών από την πλούσια κληρονομιά του ελληνικού κινηματογράφου του 20ού αιώνα, στο πλαίσιο της επετείου των 200 ετών από την Ελληνική Επανάσταση.

Αποτελεί δράση της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου, υπό την αιγίδα της Επιτροπής Ελλάδα 2021, με τη χορηγία του Εθνικού Κέντρου Οπτικοακουστικών Μέσων (κύριος χορηγός), του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου και του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και με την υποστήριξη της Ταινιοθήκης της Ελλάδος και της Finos Film.

ΣΥΝΟΨΕΙΣ

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΠΟΥ ΠΛΗΓΩΝΑΜΕ του Δήμου Αβδελιώδη | 1986 | 65΄ | Παραγωγός: Δήμος Αβδελιώδης | Σενάριο: Δήμος Αβδελιώδης | Διεύθυνση Φωτογραφίας: Φίλιππος Κουτσαφτής | Μοντάζ: Κώστας Φούντας | Μουσική: Δημήτρης Παπαδημητρίου | Σκηνικά: Μαρία Αβδελιώδη | Κοστούμια: Αγγελική Ζυγλάκη | Ήχος: Ντίνος Κίττου | Παραγωγή: Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

Παίζουν οι: Γιάννης Αβδελιώδης, Νίκος Μειωτέρης, Μαρίνα Δεληβοριά, Δήμος Αβδελιώδης,
Τάκης Αγόρης Κατερίνα Γεωργακώδη, Βαγγελιώ Μιχαηλίδου, Στέλιος Μακριάς.

Βραβεία / Διακρίσεις / Συμμετοχές σε Φεστιβάλ: Βραβείο C.I.F.E.J., Φεστιβάλ Βερολίνου 1987. Ειδική Μνεία της Πανελλήνιας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου, Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1987. Συμμετοχή Εβδομάδα Κριτικής Καννών 1987. Χρυσός Ελέφαντας για Καλύτερη Ταινία και Ασημένιος Ελέφαντας για Καλύτερο Σκηνοθέτη, Φεστιβάλ Νέου Δελχί 1987.

Είναι καλοκαίρι σε ένα χωριό στην Χίο γύρω στο 1960. Λίγες μέρες πριν τα σχολεία κλείσουν για τις καλοκαιρινές διακοπές, η φιλία δύο αγοριών χαλάει άθελά τους, λόγω ενός άτυχου περιστατικού. Τα αγόρια συναντιούνται όμως ξανά στα μέσα του καλοκαιριού και περνούν μαζί με τους φίλους τους ένα ανέμελο καλοκαίρι. Βρίσκουν τρόπους να βγάζουν λίγα λεφτά και μπλέκουν σε περιπέτειες στο καταπράσινό τους βασίλειο. Ο Γιάννης βοηθά τη μητέρα του στο μάζεμα των «δακρύων» της μαστίχας, το πολύτιμο εκχύλισμα του μαστιχόδεντρου, του «Δέντρου Που Πληγώναμε». Η άφιξη ενός κοριτσιού θα αλλάξει τις ισορροπίες, αλλά πριν καλά-καλά το καταλάβουν τα παιδιά, το φθινόπωρο φτάνει γρήγορα σημαίνοντας το τέλος μιας εποχής – με κάθε πιθανή έννοια.
Το μεγάλο μήκους ντεμπούτο του Δήμου Αβδελιώδη χρωματίζει με φωτεινές γήινες αποχρώσεις και μια μεστή, sui generis ποιητική, το λεύκωμα μιας αθώας νιότης και μια από τις πιο ξεχωριστές ιστορίες ενηλικίωσης στην ιστορία του ελληνικού σινεμά. Ενώ η κάμερα ακολουθεί ήρεμα τους νεαρούς ήρωες και μια απαράμιλλη ευαισθησία διαποτίζει την επεισοδιακή εξιστόρηση, μικρές στιγμές αποκτούν τη σημασία σεισμικού γεγονότος. Η αφήγηση λειτουργεί συνδετικά ανάμεσα στα συμβάντα που θα μπορούσαν να είναι διήγηση, όνειρο ή ανάμνηση. Ευαίσθητο, παράξενο, αστείο και τραχύ το «Δέντρο» αυτό έχει μεγαλώσει πάνω σε κοινές, συλλογικές ρίζες. Αφηγείται ένα καλοκαίρι τόσο συγκεκριμένο, που μπορεί και να το ονειρευτήκαμε.

Η ταινία θα προβληθεί σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κόπια (DCP), που δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της Δράσης «Χώρα, σε Βλέπω», με αγγλικούς υπότιτλους και με ελληνικούς υπότιτλους για Κ/κωφούς και βαρήκοους θεατές (SDH).

Z του Κώστα Γαβρά | 1969 | 127’ | Παραγωγοί: Ζακ Περάν, Αμέντ Ρασντί | Σενάριο: Χόρχε Σεμπρούν, Κώστας Γαβράς (βασισμένο στη νουβέλα του Βασίλη Βασιλικού) | Διεύθυνση Φωτογραφίας: Ραούλ Κουτάρ | Μοντάζ: Φρανσουάζ Μπονό | Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης | Σκηνικά: Ζακ Ντ’Οβιντιό | Κοστούμια: Πιετ Μπολσέρ | Ήχος: Μισέλ Μποέμ.

Παίζουν οι: Ιβ Μοντάν, Ζαν-Λουί Τρεντινιάν, Ειρήνη Παπά, Ζακ Περάν, Φρανσουά Περιέ, Σαρλ Ντενέ, Πιέρ Ντιξ, Ζορζ Ζερέ, Ρενάτο Σαλβατόρι, Μπερνάρ Φρεσόν, Κλοτίλντ Ζοανό.

Βραβεία / Διακρίσεις / Συμμετοχές σε Φεστιβάλ: Βραβεία Όσκαρ Ξενόγλωσσης Ταινίας, Καλύτερου Μοντάζ. Υποψήφιο για άλλα 3 Όσκαρ (Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Διασκευασμένου Σεναρίου).

Βραβείο της Επιτροπής και Βραβείο Ανδρικής Ερμηνείας (Ζαν-Λουί Τρεντινιάν), Φεστιβάλ Καννών 1969. Χρυσή Σφαίρα Καλύτερου Ξενόγλωσσου Φιλμ. BAFTA Καλύτερης Μουσικής (Μίκης Θεοδωράκης). Υποψήφιο για 4 ακόμη BAFTA ανάμεσα στα οποία και Καλύτερης Ταινίας.

«Κάθε ομοιότητα με αληθινά γεγονότα, με πρόσωπα ζωντανά ή νεκρά, είναι σκόπιμη!» Η ειλικρινής οργή που διατρέχει το κλασικό πολιτικό θρίλερ του Γαβρά γίνεται εμφανής σε κάθε του καρέ, από τα credits μέχρι τα βλέμματα, από τις διαδηλώσεις στις ανακρίσεις, και σε κάθε πιθανό ενδιάμεσο σημείο. Βασισμένο στην ομώνυμη νουβέλα του Βασίλη Βασιλικού, που αφορά τη δολοφονία του βουλευτή της ΕΔΑ Γρηγόρη Λαμπράκη από παρακρατικούς στην ταραγμένη δεκαετία του '60 για την Ελλάδα, το Ζ (που διαβάζεται «ζει», από το «ζει, ζει, ζει» κι όχι «ζήτα») έχει ως σημείο εκκίνησης την επίθεση σε μια πολιτική φιγούρα της αντιπολίτευσης (Ιβ Μοντάν) και την άμεση απόπειρα συγκάλυψης, ακολουθώντας την μετέπειτα έρευνα από έναν ανακριτή (Ζαν-Λουί Τρεντινιάν) αποφασισμένο να φέρει τα αληθινά γεγονότα στο φως. Όμως ποιο μπορεί να είναι το τίμημα της αλήθειας σε ένα τόσο διεφθαρμένο και πολιτικά ασταθές περιβάλλον;

Πάνω σε ένα σενάριο που έγραψε μαζί με τον μετέπειτα υπουργό Πολιτισμού της Ισπανίας Χόρχε Σεμπρούν, ο Κώστας Γαβράς πλέκει ένα θρίλερ που ανεβάζει τους παλμούς όχι μέσα από υπερβολές και φτηνές ανατροπές, αλλά εντοπίζοντας τον πολιτικό τρόμο με σχολιαστικότητα, μέσα από ανακρίσεις και μέσα από βλέμματα που ποτέ δεν αποκρύπτουν την αλήθεια. Μέσα από ένα αδιάκοπο μοντάζ και τις ορμητικές συνθέσεις του Μίκη Θεοδωράκη, ο Γαβράς ακολουθεί πρόσωπα, διαδικασίες και αλήθειες κρυμμένες στη σκιά ολοκληρώνοντας ένα τολμηρό, ζωτικής σημασίας πορτρέτο του κοινωνικού αδιεξόδου της περιόδου που καθήλωσε τελικά το παγκόσμιο κοινό. Έγινε μόλις η δεύτερη μη αγγλόφωνη ταινία στην ιστορία που προτάθηκε για Όσκαρ Καλύτερης Ταινίας.

Η ταινία είναι στα γαλλικά και θα προβληθεί σε αποκατεστημένη ψηφιακή κόπια (DCP), που δημιουργήθηκε το 2014 από την KG Productions με την υποστήριξη του CNC, με αγγλικούς και με ελληνικούς υπότιτλους.